

இந்துசாசனம்

ரைவ பரிபாலை சபை வெளியீடு.

பிரதிவிலை: சதம் 20

ஆரம்பம்: வி.ரோதி (1889) ஆவணி 28-ம் உ

அச்சகம்: சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை, 450, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 356

புத்-அஅ] யாழ்ப்பாணம்: நள ஸ்ர சித்திரை மீ ௨௫ ௨ வெள்ளிக்கிழமை (7-5-1976) [விலை: ௫

நல்லையில் சம்பந்தப் பெருவிழா

திருநெறிய தெய்விக மாநாடு

“திருஞானசம்பந்தப் பெருமானால் பதிக்கக் கண்ட பெற்ற இரு புண்ணிய தலங்களை இரு கண்களாகப் பெற்றது எம் ஈழநாடு. ஈழநாட்டிற்கும் ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கும் உள்ள அருட்தொடர்பின் காரணமாக நாவலர் பெருமான் தமிழ் வளர்த்த நல்லையில் இயங்கி வரும் ஞானசம்பந்தர் ஆதினம் சைவமரபை பேணி, தமிழோடு இசையாகிய திருமுறைகளையும் வளர்த்து வருகின்றது. கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வரும் ஆதினம் சித்திரை ஆதிரையில் பிறந்து, ஞானப் பாலுண்ட சம்பந்தப் பெருமானுக்கு விழாவும் - அதன் சார்பாகத் திருநெறிய தெய்விக மாநாட்டையும் ஒழுங்கு செய்துள்ளது.

ஈழத்தில் திருமறையும், திருமுறையும் செழிக்க வேண்டும். திருக்கேதீச்சரம் அன்ன ஆலயங்கள் சீர்பெற வேண்டும். ஈழம் வாழ் சைவப் பெருமக்கள் திருவருள் துணைபெற வேண்டும்”.

இவ்வாறு நல்லை, ஆதின குருமகா சன்னிதானம், ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாராய சுவாமிகள் மாநாட்டின் முதலாம் நாள் விழாவிக்கு அருளுரை வழங்கியபோது குறிப்பிட்டார்.

விழாவின் முதல் நாள் நிகழ்ச்சியில் சொக்கந தலைமையில் கவி யரங்கார், ஆதின பண்ணிசைப் புலவர் திரு. எஸ். ஆர். ஞானசம்பந்தனின் பண்ணிசைக் கச்சேரியும் நடைபெற்றன.

மாநாட்டின் இரண்டாம் நாள்

பழம்பிள்ளையார் கோயில்

வழமையான கந்த புராண பளனம் 9-5-1976 திகதி மல்லாகம் பழம்பிள்ளையார் கோயிலில் ஆரம்பமாகின்றது; சிலஸ்ரீ வ. குகசர்மா பெளராணிகர் புராணத்துக்குப் பயன் கூறும் பணி ஆற்றுவார்.

நிகழ்ச்சிகள் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை, திரு வே. சங்கரப்பிள்ளை பிரமஸ்ரீ. க. குகசர்மா, திருமயில். அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் பொருத்தமான விளக்கவுரையுடன் ஆரம்பமானது. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளின் அருளாசியின்பின் திருமதி ஜானகி யகேஸ்வரியார் அவர்களின் பண்ணிசைக் கச்சேரி நிகழ்ந்தது.

முன்னும் நாள் நிகழ்ச்சிகளையாழ். நீதிபதி திரு, கே. ஞானசத்திரன் அவர்கள் மங்கல விளக்கேற்றி தொடங்கி வைத்தார்கள். அதனை தொடர்ந்து ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளின் “சம்பந்தப் புவர்” எனும் பொருள் பதிரிய சங்கீத உபந்யாசம் நடைபெற்றது. இறுதியில் திருமதி பூமணி இராசரத்தியும் அவர்களின் பண்ணிசைக் கச்சேரியும் இடம் பெற்றது;

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவாசகம்

— புலவர் சிவங். கருணாயாணந்தியூர் அவர்கள் —
(முன் வளர்ச்சி —)

விகாரம்: பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளுக்கு சோர்வு, கவலை. கையாறமுங்கல்களும் அழுக்காறவா வேகுளி செந்நங்கலும் பிறவுமாம்.

விடக்கு, இறைச்சி, இஃது இனம்பற்றி என்பு நரம்பு சீக்கோழை எச்சில் எரு, மள்ளு, மூளை, தோல், குருதி முதலாய வற்றைத்தழுவி நீர்தம்.

மள்ளு: சிறுநீர்க்குக் கொங்குநாட்டு வழக்கு ஐயா!: புலம்பல்விளி அரணேபோ ஓசாரம் முறையிடுதற் குறிப்பின்கண் வந்தது. மேல் அல்லற்பிறவி யறுப்பானே யேசுவென்று ஒங்காரம் அதுவன்று.

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார் கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி, யெண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி

விண்ணிறைந்தென்பது முதல் எம் ஐயா அரணேயோ வென்பதன் காறுப் போற்றிப் புழுமாறு கொண்டெடுத்துக் கூறி அப்புகழரை செய்த சான்றோர்க்கு மீட்டிங்குவந்து வினைப்பிறவி சாராமற் கள்ளப்புலக்குர ளைக் கட்டழிக்க வல்லான பெனப் பரிசளித்தமையும் கூறிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தது அடிகள் அவ்வாறு தாமும் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யாகிப் பிறவாமைப் பெரும்பரிசு வேண்டுதற் குறிப்புடைத்து. எனவ பிறரும் அவ்வாறு போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யாகிப் பிறித்தது உயர் அறக்கடிதல் வேண்டுகண் னுந் திருவுளக் கருத்தந்தானே பெறப்படும்.

வினைப்பிறவி சாராமே எனவமையும் மீட்டிங்கு வந்து சாராமே யென்றது பிறவித் துன்பங் கண்கூடாதல் காட்டிப் பிறவி சாராமையை வலிபுறுத்தித் தோருட்டென்க.

குரம்பை மன்னுயிர்க்குரியதாகக் கட்டப்படுவதெனினும் ஐம்புலக்கள்வர் அகப்பகையாகி அவ்வுயிரை வஞ்சித்துத் தம் வழிப்படுத்தலின் உயிர்க்கு குரம்பையைக் கள்ளப்புலக்குரம்பை யென்றார்.

மேற் பொய்கெட்டு மெய்யானார் கூற்றில் அவர்தம்மைக் குறிக்குந்தொறுந் தன்மையொருமையாற் கூறியது அவர் தனித் தனிய கூறுதலானுந் தன்மைக்குப் பன்மையின்மையானு மென்க.

அதற்கியையப் பொய்கெட்டு மெய்யானானென்னு ய மெய்யானுரென்றது தனித்தன்மைபலவும் படர்க்கையிற் பராதல பற்றியென்க.

தன்மைச்சொல்லும் உயர்திணைச் சொல்லாதலின் இது திணைமுவன்று. ஒருமைப்பன்மை மயக்கமாய் வழுவுமைதி யாயிரறு. பாஸிடவமுவமைதி.

(வளரும்)

தருமையாதீன குருமணியின் ஆசியுரை

குருபாதம்

தருமையாதீனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாராய சுவாமிகள்

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.,

12-4-1976

“ஞாலம் நன்புகழே மிகவேண்டும் தென் ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே”

மக்களை மாக்களினின்றும் வேறுபடுத்தவது அவர்களுக்கு உள்ள பகுத்தறிவே, அஃதாவது. “நல்லது இது, தீயது இது” என்பதை உணரும் உணர்வே என்பர்; ஆயினும் தீயதை நீக்கி நல்லதைக் கொள்ளலைச் செயலில் காட்டவேண்டும்; அது தான் உண்மையான பகுத்தறிவாகும், இதுபற்றியே திருவள்ளுவர்,

“சென்ற இடத்தால் செலவிடா, தீதொரி இ நன்றின்பால் உய்ப்பதறிவு” என்றார்.

“சென்றபடியே செல்லும்படி விடுதல் கூடாது” என்றதும் நன்றின்பால் செலுத்தவேண்டும் என்றதும் உறப்பாக கருத்தை நோக்கினவாயினும், மற்றும் மொழி, மெய் என்பவை உட்கும் அவை பொருந்துவனவேயாம். ஆகவே திரிகரணங் களையும் தீயதற் செலுத்தா இயல்புடையவரே மக்களாவர் என்பது விளங்கு கிறது. இதைத்தான் ‘திரிகரணத் தாய்மை’ என்கிறார்கள். இந்நிலை உண்மையில் சமய வாழ்க்கையினாலேதான் உண்டாகும். ஆஃதல்லாதபொழுது இந்நிலை வாய்த்தல் அரிதாகும். எனவே மக்களை மக்களாகச் செய்வது சமயமே.

‘சமயங்கள் பலவற்றிலும் தலையாயது சைவ சமயமே’ என்பதைப் பிரமாணங் காட்டி நிறுவவேண்டுமெனில், ஏனெனில் இவ்வுண்மை யாவராலும் நன்கறியப்பட்டது.

இலங்கை வாழ் தமிழர் சமயம் சைவ சமயமே. இதில் ஒரு சிறிது வேறுபாட்டிற்கும் இடமில்லை. அதனால் இவர்கள் வாழ்கின்ற யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் பற்பல பெயர்களுடன் பற்பல நிறுவனங்களை அமைத்து சைவ சமயத்தை இவர்கள் வளர்த்து வருகின்றார்கள். எனினும் இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்தும் ஒரு பொது அமைப்பின்கீழ் இருந்து செயலாற்றாமாயின், தனிப்பணிகள் பலவும் ஒருங்கிணைந்து ஒருமுகமாக இயங்கிச் சைவத்தின் வளர்ச்சி இன்னும் மிகுந்து காணப்படும். இதைக் கருத்திற்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்து நல்லைத் திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம், ஸ்ரீமத் சுவாமிநாத பரமாராய சுவாமிகளும், மெய்கண்டார் ஆதினம் ஸ்ரீமத் ஞானப் பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகளும், ‘ஈழத்தித் திருநெறிய தெய்விகப் பேரவை’ என னும் பொது நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவி அதில் பல சைவ சமய நிறுவனங்களும் இணைய வாய்ப்பளித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியது; யாழ்ப்பாணத்திற் ஆண்டுதே

கந்தபுராண படனம்

வண்ணை. சாந்தையர் மடப் பிள்ளையார் கோயிலில் எட்டாவது முறையாக 30-4-76 தொடக்கம் கந்த புராண-படிக்கப்பெற்று வருகின்றது. சைவப் புலவர் திரு. வ. சந்தசுமதி ஆசிரியர் தொடக்கி வைத்தனர். நடத்துபவர் திரு: அ. சிவசுப்பிரமணியம்,

‘மரம்’ தரும் மதியுரை

மழைக்காலக்குளிரைப் போக்க உங்கள் வீட்டு வெய்மை வெயிற் கால வெப்பந் தணிக்க உங்களுக்கு நிறுல் களைப்புத்தீர் ஆறவமா தரை சடலோடித் தீர்வியந் தேட பிறயாவும் எனதுதீயாகமே! மனிதர்களே! என்னைத் தறித்து அழிக்க உங்களுக்கு மனம் வருமா! வேண்டாம் மேலும் என்னைப் பயன்படுத்தி வாழ்வீர்.

றும் வழக்கமாக நடைபெறுகின்ற அகில இலங்கைத் திருநெறிய தெய்விக மாநாடு இவ்வாண்டு மேற் குறித்த பொது நிறுவன நெறியில் நடைபெறுவதும், அவ்வமயம் ஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாற்று விழாக்கள் முறையாக நிகழ்வதோடு “அருளமுதம்” என்னும் மலா ஒன்று வெளி வருவதும் பெரிதும் பயன் தரத்தக்க செய்திகளாகும்;

மாநாடு எல்லா வகையிலும் சிறப்புற நிகழ்ந்தும், அருளமுத மலர் நன்கு மலர்ந்தும் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை புரிய ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கர் திருவருளைச்சிந்திக்கின்றோம்;

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணி வாணவரானிணம் வீழ்க தன்புனல்
வேந்தனுமோங்குக்
ஓழ்க தீயதெல் மைமருமே குழக வைபக முந் துபரி தீர் கவே,
திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

நாளாண்டு சித்திரை மீ 20-உ வெள்ளி

திருத்தொண்டர்களுக்குத் திருக்கேதீச்சரத்திற் சிலை

“தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய அருள் செய் கேதீச்சரம் அதுதானே”

என்று திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் போற்றிய திருக்கேதீச்சரத்திலே அறுபத்தமூன்று நாயன்மாறை வழிபடும் அமைப்பு இன்னும் இரண்டு திங்களில் அப்பழம் பதியில் நிகழவிருக்கும் புனித புண்ணிய மகாகும்பாபிடேகக் காலத்தில் அமையத் திருப்பணிச் சபையார் எடுத்திருக்கும் முயற்சியைச் சைவ மக்கள் நிறைவேற்றி வைத்தல் கடனாகும்.

அறுபத்தமூவர் அரணெனப்படுவர். அத்தகைய உத்தமத் தெய்வ தத்துவம் வாய்ந்தவர்கள். அவ் வடிவார்களை நினைவுகூருவதற்குச் சிவாலயம் உரிய இடமாகும். தாயகத்தில் விளங்கும் சிவத்தலங்களில் நாயன்மாரின் உருவங்களைக் கண்டு மனம் களிக்கக் கூடிய காட்சிகளைக் காணலாம்.

திருத்தொண்டர்களின் அருந் தொண்டுகளை வழிபடுவோருக்கு நினைவுகூர வைக்கும் நெறி ஈழ நன் னாட்டில் ஈசன் கோயில்களில் இருத்தல் வேண்டும். திருக்கேதீச்சரத்திலே இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகின்ற திருப்பணி வேலையோ பிரமாண்டமானது. அடியார்களின் அகத்தில் எழு கின்ற அன்பு நெடுமீச்சியே தொடர்ந்து திருப்பணி உபயங்களை வகுகின்றது. சைவ உலகத்தின் மறு மலர்ச்சியை புனருத்தாரணம் செய்யப்பெறும் திருக் கேதீச்சரத்திலே தோன்ற வைப்பது சைவ மக்கள் கடமை.

சைவ அன்பர்களே! உங்கள் வாழ் நாளிலே ஒரு பெரும் சிவ கைங்கரியம் செய்யும் வாய்ப்பை இறைவன் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்றான். இந்த அருந் தருணத்தைக் கை தவறவிடாது திருக் கேதீச்சரப் பெருமான சந்தித்திலே அறுபத்தமூன்று நாயன்மார்களையும் தரிசித்துப் பெருமானை வணங்கும் வசதியை அமைக்கும் பணி உங்கள் பாலகைத்திருக் கின்றது. சிவப் பணியாற்றித் தவப்பயனை அடை யுங்கள்; பெரு வாழ்வுக் கருகையாகும் உரிமை யைப் பெறுங்கள்.

கருந்துக் கட்டுரை சேர். பொன். இராமநாதனின் இணையிலாதொண்டின் இலட்சியம்

[செல்வி இரதி சிற்றம்பலம் மகாசனக் கல்லூரி 11-ஆம் தரம்]

1930-11-26 என்றமே மறக்க முடியாத நாள்; மக் கள் வாழ்விலே ஆயர் தோய்ந்த நாள். ஈழத்து அரசியல் வானில் இருள் கவ்விய நாளும் அன்றே. ஆம்! அன்றுதான் ஈழத்து அரசியல் தனது நிகர்ந்த தனிப் பெருந்தலைவராய், புகழூடா மன்னைய விளங்கிய முதலெருந் தலை வர்; “எவ்வளவு காலத் திலும் தலைசிறந்த ஒரு இலங்கையர்” என்று காலஞ் சென்ற தலைமை அமைச்சர் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்காவால் வாழ்த்தப்பட்ட சேர். பொன். அறிவு ஆதியன் விமக்கத்

மகாகும்பாபிடேகம்
தெல்லிப்பனை கிழக்கு கன்னி வளவுப் பிள்ளையார் கோயில் அட்டபந்தன சம்புரோக்ஷண மகாகும்பாபிடேகம் சித்திரைத் திங்கள் 22-ம் நாள் அதிகாலை 7 மணிக்கு சிறப்பாக நடைபெற்றது.
சிவத்திரு இ. நவரத்தினக் குருக்கள் (உரும்பிராய்) பிரதிஷ்டா குருவாக நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பாக ஆற்றினர்.

மண்டலாபிடேகம்
மல்லாகம் காளிம்பாள கோ யில் மண்டலாபிடேகம் செவ்வாய்க்கிழமை சித்திரைத் திங் கள் 5-ம் நாள் அலங்கார மாக நடைபெற்றது.

X X X
தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தில் பரிவார மூர்த்தி யாக விளங்கும் ஸ்ரீ பாலசுப்பிர மணிய சுவாமி மண்டலாபிடே கம் சித்திரைத் திங்கள் பத் தொன்பதாம் நாள் (1-5-76) சனிக்கிழமை ஆலய தரிம கர் ததா சபையினரின் உபயமாக நடைபெற்றது.

இராமநாத ஜயந்தி
வருகிற ஞாயிற்றுக்கிழமை 9-5-1976 திகதி மல்லாகம் இந்து சமய விருத்திச் சங்கம் இராமநாத வள்ளல் நினைவுக் கூட்டத்தை நிகழ்த்த ஒழுங்கு செய்திருக்கின்றது. திரு. அ. சரவணமுத்து யே. பி. தலைமையில் நடைபெறும் விழாவில் கலாநிதி இந்திரபாலாவும் பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியும் சொற்பெருக்காற்று கின்றனர்.

தக்கன். மும்மொழியிலும் புலமை படைத்து உலகின் பல மொழிகளின் தன்மை யைத் தகைசான்ற முறை யில் உய்த்துணர்ந்த இம் மூதறிஞன் உலகம் வியந்து போற்றியதில் வியப்பில்லை. இங்கிலாந்து அமெரிக்கா மற்றும் ஏனைய ஐரோப் பிய ஏரிகளிலும் ஜவரின்ப் பந்துறை அறிவுயிக்க பேச் சக்களைக் கேட்டு, சிந்தை நிறைவு எய்திய மக்களின் எண்ணிக்கை எண்ணில் அடங்காது. இதனால்தான் “ரோஸ்பெரிதுரை” (Lord Rosebury) அவர்கள் என் பேரரசின் தலை சிறந்த பேச்சாளர் என்று கூறிச் சென்றார் போலும். குறிப் பாகத் தென்னகத்திலும் ஈழத்திலும் இராசமாதன் அவர்களாற்றிய சமயத் தத் துவச் சொற்பொழிவுகள் கற்றறிந்த நல்லறிஞருக்கு நல்லருந்து. வேதாந்தத்தை விளக்கி, சித்தாந்தத்தின் உட்பொருளைத் துவக்கி, புத்த, கிறிஸ்தவ, இஸ்லா மிய கோட்பாடுகளுடன் ஒப்புநோக்கி அவர் ஆற் றிய விரிவுரைகள், அவ ரின் பரந்த நுண்ணறிவுத் திறனுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. மறைமலையடிகளாரைச் செயலாள ராகக் கொண்டு இயங்கிய சைவ சித்தாந்த சமாசத தில் 1906 லும், பின்பு 1922 லும் அதே சமாசத தில் அவர் சித்தாந்தம் பற்றி நிகழ்த்திய பேருரை கள், அவரின் சிந்தை சித் தாந்தத்தில் மூழ்கியிருந்த தென்பதற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. அமெரிக்காவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் இராமநாதன் அவர்கள் ஓரிடத்தில் “என் மார்க கம் சைவமார்க்கம்” எனக் கூறியுள்ளார்.

சேர். பொன். இராம நாதனின் தமிழ்ப்புலமை வடமொழி ஆற்றல், ஆங்கில மொழி ஆற்றல், ஆங்கில அறிவு ஆதியன் விமக்கத் (வளர்ச்சி 3-ம் பக்கம்)

பண்டைக்காலப் பண்ணிசையும் - அதன் தற்கால நிலைமையும் (பிற சேர்க்கை)

[உயர்திருவாளர் மு. குமாரசிங்கம்]
[இசைப் பேரறிஞர் இ. அப்பாசாமி ஓதுவாழர்த்தியின் கீடன்]

பழந்தமிழிசைக்கு முழுநூலாய் ஒன்றும் தமிழில் இப்போது கிடை யாது. எனினும் நாடகத் தமிழ்நூலான சிலப்பதிகாரத்தின் அருஞ் சொற்பொருள், அடியார்க்கு நல்லார் உரை என்பவற்றுல் அறிமுக மாகும். இசைநூல்களெல்லாம், பெயரளவிலும், பேச்சளவிலும் யிருந்தனவேயன்றிக் கற்றுணர்வார்க்குப் பெரிதும் பயன்படா தொழிந்தன.

சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கத்தின் தேவாரக்குழு, பண் பழந்தக்க ராகத்துக்கு அமைந்த, இராகம் “ஆரபி” என நிர்ணயித்து அதிக்கை வெளியிட்டிருந்தது, இசைப் பேரறிஞர் P. சாம்பமுர்த்தி, B. A., B.L அவர்களும் “கர்நாடகசங்கீதம்” 1970, பாகம் 3 பக்கம் 183-ல் “தேவாரத்தில் வரும் பண் பழத்தக்க இராகம் என்பது ஆரபி இராகமே என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இது இந்நவமியுக்க, சென்னை தமிழிசைச் சங்கத்தார், 1966-ம் ஆண்டில் வெளியிட்டதும் இசைப்பேரறிஞர், M. M தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள் ‘இயற்றியதுமான தேவாரத் தீவ்வியப் பிரபந்தத் திருப்புசழ்ப் பாடல்கள்’ என்ற நூல் பக்கம் 12-ல் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய ‘பூத்தேந்தாயன்’ என்ற பண் பழந்தக்கராகத்துத் தேவாரத்தைச் சுத்த சாவேரி இராகத்தில் சுரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை ஓதுவாழர்த்திகள் ஓதும்போது அவரோடும் அனதில் ‘நி..க’ சுரங்கள் கலந்ததை அவதானித்திலர்போலும்.

மேலும் இந் நூல், பக்கம் 3-ல் சுந்தரர் பாடிய ‘பித்தாப்பிறை குடி’-என்றும் தேவாரத்தை ஓதுவாழர்த்திகள் பண் இந்தளம் புராதன இராகம் நாதநாமகிரியில் ஒதிவந்திருக்கவும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது மேற்படி தேவாரத்தை பண் இந்தளம் பிந்தியதமாயாமாவ கௌளிராகத்தில் சுரப்படுத்தி வெளியிட்டிருந் தும் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது. நாதநாமகிரிய இராகத்துக்குப் புராதனகாலத்தில் வழங்கிய பெயர் ‘நாதநாமகிரிய’ 2 ஆகும்.

இன்னும் பிரபலமான ஓதுவாழர்த்திகள் பண் பஞ்சமத்தைப் புராதன இராகம் ‘ஆகிரி’ யில் ஒதிவந்தார்கள், மேலும் சங்கீதரீது வான் (பெருங்குளம்) வ. ஸ்ரீ நிபாசஜயங்கார் அவர்கள் 1917-ல் ஆண்டில் நடாத்திய ‘கான வித்தியா பிரகாசினி’ என்றும் மாத தச் சஞ்சிகை பக்கம் 124 ‘இராகலக்ஷணம்’ என்றும் கட்டுரையில் இராக அகராதி வரிசையில் ‘ஆகிரி’ இராகம் 17-வது மேளகர்த்தா சூரியகாந்தத்தின் ஜன்யமென்றும், இதன் ஆரோஹணவவ ரோஹண சுரங்கள் சமகமபத நிச் சநிதமகரிச - என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதும் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

இதைவிட, இசைப்பேரறிஞர் இ. அப்பாசாமி ஓதுவாழர்த்தி அவர்களும், தாமியற்றி, 1930 ல் வெளியிட்ட, “சங்கீத ஆசான்” என்றும் நூல், பாகம் 1, பக்கம் 24-ல், ‘ஆகிரி’ இராகத்துக்கு இதே லக்ஷணத்தைக் கொடுத்திருப்பது மேலும், இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

இவ்விடயத்தைத் தாம் அறிந்திருக்காமையினால், இசைப் பேரறிஞர் பி. சாம்பமுர்த்தி அவர்கள், தாமியற்றி வெளியிட்ட ‘கர்னாடக சங்கீதம்’ (1970) பாகம் 3 பக்கம் 159-ல், ‘ஆகிரி’ இராகம், 8-வது மேளகர்த்தா, ஹனுமதோடி இராகத்தின் ஜன்யம் என்றும், 20-வது மேளகர்த்தா, நடபைரவி இராகத்தின் ஜன்யம் என்றும், பலர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள ஆனால் 14-வது மேளகர்த்தா, வகுளபரண இராகத்தின் ஜன்யமாகக் கொள்வது தான், சாலப் பொருத்தம் என்று நிச்சயம் செய்துள்ளார்.

அடுத்து, இசைப்பேரறிஞர் M. M தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களும், பழைய சம்பவங்களை அறியாமையினால், தாமியற் றிய ‘தேவாரத் தீவ்வியப் பிரபந்தத் திருப்புசழ்ப் பாடல்கள்’ என்றும் நூல், பக்கம் 34 ல், ‘ஆகிரி’ இராகம், 14-வது மேள்’ கர்த்தா, வகுளபரண இராகத்தின் ஜன்யமென்று குறிப்பிட்ட தோடு, “தானென் முன்படைத்தான்” என்ற சுந்தரர் பாடிய தேவாரம், பண் பஞ்சமம், சுரப்படுத்தியும் உள்ளார்.

தமிழ்ப் பண்கள், பண்டைக்காலத்தில், ஒரு தனிக் கலையாகப் போற்றி வளர்க்கப்பெற்று வழங்கின தென்று, பிறளவும், கர்னாடக சங்கீதத்தின் வரலாற்றுக்கு அடிப்படையானவை. தமிழ்ப்பண்களே என்றும், உள்ள உண்மையை, இசை உலகுக்கு ஞாபகப்படுத்துவதைவிட, இடற்கு மேல் நாள் கூறவேண்டிய தல்லை.

- 1 சம்பந்தமுர்த்தியின் “கர்நாடகசங்கீதம்” (1970) பாகம் 8 பக்கம் 160.
- 2 சம்பந்தமுர்த்தியின் “கீர்தான ஸாகரம்” (1938) புத்தகம் 1 பக்கம் 56.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் கண்ட

3 ஆம் பக்க வளர்ச்சி
மது. இந்த இயக்கம் திரு வடியை அடைந்து இறவா இண்பம் எய்தும் வரைக் கும் நடைபெற்றுக்கொண் டிருக்கும் இத்திருவடி அடைய உடல் வேண்டும் உடலுக்கு உணவு வேண் டும் அதற்கு நேர்மையான உழைப்பு வேண்டும் என்ற ஞானம் எமக்கு பிறக்க வேண்டும் இந்த உடம்பு எம்பெருமானாற் தரப்பட்ட தென்று உணராமல் கண்டதே காட்சி கொண் டதே கோலம் என்ற தைக் கொண்டு குறின் கோள் இலாது கேட்டேன் அப்பர் சுவாமிகள் க் அமுத வாக்கின்படி மற்ற சாரமற்ற உள்ளிட டில்லாத உரமற்ற பொக்க வாழ்க்கையை வாழ்ந்து அல்லலுறுகின்றனர். மாயை வலைப்படும் உலக மக்கள் கனவு என்ற வாழ் வை நம்பி காற்றென்ற மூவாசைச் சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தம் சுழலுகின் றனர். இத்தகைய முன் னொரு போது மில்லாத அணுசகாப்த சுழலினருக் கத்தாற் பிறக்கும குழற் தைகளைப் பேணி நல்வழி யில் வளர்ப்பதென்பது மிக யிகக் கடினமான காரியமாகும் ஆயினும் பெற்றோர் தம் மனதைத் தூய்மைப்படுத்த வேண் டும்.

THOUGHTS TO BE TREASURED

வில்லின் விசை நாணில் கோத்திலக் கெய்தபின்
கொல்லும் களிற்றந்தம் கோலொடு சாயந்தன,
இல்லுள் இருந்து எறி கூரும் ஒருவற்குக்
கங்கலன் என்னக் கதிர் எதிர் ஆகுமே.

When (the arrow) was placed in the bow-string and discharged to hit its mark, the five cruel elephants fell aside with the arrow. To one who shoots from his resting place, the Light manifests itself like a sparkling gem.

Hindu Organ

FRIDAY, MAY 7, 1976

Day of Delightful Memory

ON the third phase of the waxing moon in the month of Chittirai, eighty seven eventful years ago our Sabhai—The Jaffna Saiva Paripalana Sabhai was founded by the closest disciples of the Great Navalar with the avowed object of propagating the peerless principles of Saiva Siddhants.

Distinguished devotees, among whom may be mentioned the names of Vidya Siromani Ponnampalappillai, Sir P. Ramanathan, Sir W. Duraisamy, Sir A. Kanagasabai, Shri S. Sivapathasunderampillai, Shri A. Thillaiampalam, Shri R. Sivagurunather, Shri T. Muttusampillai and Pandit V. Nagalingam who had departed from this earth, The Torch of Eternal Truth deserve the praise of the people ever since that memorable day, continues to shed religious lustre guided by sincere followers of Saiva Tenets.

May this establishment of enlightenment grow from strength to strength in the spiritual sphere.

Reward for Real Service

Malaysian Pensioners are said to be in luck's way. It is a windfall they say. Windfall it may be, but in reality it is their due.

Pension is a word that lends itself to a misconceived meaning by mere usage. In practice it is the payment for past services on a manipulated scheme of assessment of the worth of work. Relinquishment of rights also entitles an officer to such commuted payments. Nevertheless the compensation is made because the officer had earned it.

Hence the worth of the delayed payment of the 'retention' of pension. Malaysian officers have all along been known for their devotion to duty and perseverance. They sweated for several years, cut away from their native places. Now that what has been forgotten is becoming a reality, Malaysian Pensioners have to think more of God than of anything else. In a way it may be that these gentlemen are being reminded of how they can make themselves useful to their country and community. They can form themselves into a Malayan Club like the Lions, the Rotarians and make Malayan gifts to worthy causes in the sphere of education, social service and religious work.

We do not for a moment suggest that these 'fortunates' should forgo their fortune. No one can ever dare make that suggestion. All that we say is that a small fraction of their 'extra' re-

venue may be diverted to the progress of the people. There are several deserving causes that unfortunately suffer owing to financial circumstance. A helping hand in such cases would not only revive the causes but also lead to further progress. People's undertakings of social services generally depend on donations from the well to do Malaysian Pensioners may not all belong to the rich category. They may have their own individual problems. Yet a small portion of the lusty lucky dip in the form of repayment of retained pension may be directed to help the noble causes, for instance the Thiruketheeswaram Temple Restoration; we only give a hint.

The Aims and ideals of Sir Ponnambalam Ramanathan

By

V. MUTTU CUMARA SWAMY

(Continued from last issue)

The Parameshwara College was founded in August 1921, at Tirunelvely, Jaffna for boys.

In the last will dated 21st July 1923, the following directions appear (1) To the Board of Directors of the Parameshwara College I give and grant in support of the instruction of Saiva children in the principles of the Saiva religion and the extension of Tamil learning and sacred music, vocal and instrumental as inculcated by Manicka-Vasaka Swami, Thirunavukkarasu Swami Suntharar Swami, Thayumanavar Swami" ...

In a speech introducing the Bill to incorporate the Board of Directors of Parameshwara College he said:

"I have thought for many years that it was my duty to help Hindu parents in this country and India to attain their hearts' wish. This is the reason, Sir, why Parameshwara Vidyalayam was founded. Vithiyalayam means a house of learning, and Parameshwara means the most High. Any stu-

dent who is admitted there will be given facilities to know something more of life than the perishable side of it. He would know the spirit within the mortal body and God within and beyond us are the only imperishable things which we should labour hard to attain, at least as hard as we labour for the perishable things of the body. In our endeavour to attain the imperishable, we have first to discover the individual spirit which is in the body, and then come to know God who is in the spirit. The spirit is therefore called the Temple of God. Unless boys and girls are taught these truths early in life and helped to prefer the principles and practices which relate to the discovery of the spirit in the body, and God in the spirit, they would be engulfed in the vertices of selfishness and sensual desires. They would naturally sink more and more into corruption, and become terrible sufferers here and in the lives to come.

(To be continued)

Sale of Unredeemed Jewellery

I shall sell by public auction the unredeemed jewellery pawned before 1-4-1975 with Mr. V. Shanmuganathan of 32 A Stanley Road Jaffna on Tuesday 18-5-1976 commencing at 9-30 a. m. at the said pawn shop.

"Raja giri"
643, K. K. S. Road
Jaffna

V. S. Cuttipillai,
Auctioneer.
(1 30 & 7)

வாழ்வுகிடைக்க வழி பெய்க கவிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோல்முறை அரசு செய்க குறைவிடா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க னோடு நிறவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெகனாம்;

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabhai, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press, Jaffna on Friday May 7, 1976

EDITOR-IN-CHIEF R. N. SIVAPIRAKASAM

Sir P. Ramanathan
Revered Memory

By

S. SIVASUBRAMANIAM
Life Member, Jaffna Saiva
Paripalana Sabhai

The Hindu Organ and Intbusathanam, along with other institutions, are adequately paying homage to one of Sri Lanka's greatest personalities. The twin newspapers through their columns, editorial and otherwise by means of special articles etc. are rendering meritorious services on a rare occasion. The occurrence of such events like the anniversary of this noble soul and the services that are being rendered by the two journals constitute further justification for the continued existence of these old and honoured organs of our Hindu community, assuming but not granting that further justification if any was needed.

It is trusted that the tempo of these significant services throughout the Anniversary Year will be maintained with increasing vigor and that permanent publications in the form of books, booklets and Readers will follow in due course at least in the two National Languages of Sri Lanka and English.

It is further trusted that religious and educational organizations and institutions associated with Sir Ramanathan would also bring out additional suitable publications for the benefit of the present generation and for the sake of posterity.

There is yet another matter which merits great consideration by the public v/z the publication of the second volume of the biography of this unique Leader of Sri Lanka, one of the most distinguished during recent times in Asia, written by that indefatigable and earnest biographer Mr. M. Vythilingam, Emeritus Principal, of the Chavakachcheri Hindu College. The book as a whole is monumental in the annals of our country.

May Providence vouchsafe to us of the present generation a fraction of the indomitable and single minded spirit of which Sir Ramanathan was possessed and also of the spirit of Dedication to Parameshwara, "the Lord of all mercies" (in the language of the revered Leader himself) in all matters and on all occasions.